

„Zerkesztő-égi iroda
Sepsi-Szentgyörgyön
a ref. kollegium épületé-
ben, hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.”

Kiadó hivatal:
POLLÁK MÓR
könyvnyomdája és kör-
kereskedése,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bármilyen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A „Háromszéki háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasabó post-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlter sora 15 kr.

Az iparosság kérdéséhez.

S. Szentgyörgy jun. 6.

I.

A „Nemere” 44-ik számában: „Van-e Háromszék-megyének kézműipara?” címmel ellátott cikk elemt meg, melynek írója elvesse gondolataim egy-részt, azt jónak látta nyilvánosságra hozni s imitt amott saját észrevételeivel felspkelve találni a nagy közönség elé. Jóllehet a „spék” kassé avas, mindazonáltal senkinek guszusát töie elrontani nem akarván, kerülni fogom a reflexiókat s a le-hető tárgyilagossággal kívánok egyetmást elmon-dani kézműiparunkról.

A kézműipar megyénkben is úgy, mint az or-szág egyéb részeiben a mennyit nyert a céhrend-szer eltörlésével, épen annyit vesztett az új ipar-törvény életbeléptetésével. Nem hiszem, hogy ta-lálkoznék jóra való iparos, a ki a mostani rend-szerrel a legtválabból is megvolna elégedve. Ohajtja vissza a régi céhrendszert nem azért, mintha kevesebb levén az iparos, több kilátása lehetne a megélhetésre, a meggazdagulásra, ha-nem azért, mert átlátja, hogy e rendszer mellett lesz ugyan iparos elég, de jóra való vajmi kevés s a sok kontár mellett a szorgalmasnak, előretörek-vőnek is gyakran meg kell hátrálni. Úgy van az ipar terén is, mint egyebütt, hogy igen gyakran kerülnek felszínre azok, a kiknek fejk könyebb, Hány kiünő iparosnak kell küzdeni szegénység-gel a legnagyobb szorgalom mellett is, csak azért mert szerény, mert hiányzanak összeköttetései s ennél fogva a publikum még nem kapta fel.

Sok iparosunk van, a ki kedvesen gondol visz-sza azon boldog időre, a midőn tele vággyal, tele reménnyel nyult a vándorbohoz s ifjuságának leg-szebb idejét távol a szülői háztól, idegen ajku mes-terek műhelyében élte le. Sanyarúsággal szerezte ke-nyerét, ismereteit, de gyűjtött tapasztalást, megta-nulta ismerni az életet, az emberek s midőn visz-szakerült az édes szülőföldre, számon adta vándor-lásainak eredményét; ha józan életű, szorgalmas

és tehetséges iparosra volt benne kilátás, bevették a céhbe és alapíthatott magának családot és üz-hette mesterségét. Ezen régi mesterlegények ké-pezik ma is csekély kivétellel az iparosok színet, javát.

És ma vajjon kikből lesz az iparos? A szülő minden hivatás nélkül beadja gyermekét egyik, vagy másik műhelybe s alig, hogy az inasi éve-keket kitanulta jónak látja megősnülni, felcsapni mesternek. Ezt teheti könnyen, mert senki azt sem kérdi, hogy honnan jött, hol tanult, mit tud, elég ha van pénze, a miből megnyithassa üzletét. Egye-bütt pl. tanító, ügyvéd, vagy közhivatalnok pályán megvárják a jelöltöt, hogy vizsgát álljon ki, s al-kalmazhatóságát mindig ennek sikerültétől tetele-zik fel. A leendő iparos mestert ilyen hokus po-kussal minék fásztanak! Hanem aztán mi kö-vetkezik ebből? Az, hogy lesz iparos elég, de mes-terségét csak a százaik értvén, hivatását pedig kevés fogván fel, kénytelen lesz vagy elbukni s baállni valamelyik műhelybe dolgozni s folytatni ott a hol elhagyta, vagy pedig kontárkodással üzni azt a mesterséget, melyhez ő nem sokat ér.

Ily állapot mellett aztán nem lehet csodál-kozni, ha iparunk nem üti a kellő mértéket, ha sokan odaahagyják azt a pályát, merre minden hi-vatás nélkül léptek s beállanak valamely ügyvédhez irnoknak, végrehajtónak p.-örnek, vagy csendörnek. Az iparosok java és a kontár azután dolgozik a kö-zönségnek, de szükségleteit nem tudván kielégi-teni kénytelen a megrendelőt szóval tartani, mi miatt hitele csökken s a közönség elmegy bécsi gyártmányokat vásárolni.

Mindezekhez járul aztán a magyar fajban nagymértékben meglevő urhatnáság, a pénznek meg nem becsülése s több efféle, a melyek mind hátráltatják az ipar kifejlődését. A német iparos nem nézi soha, hogy mennyi a heti keresménye, hanem arra figyel, hogy mennyit tud abból meg-takarítani. Ehez szabja azután életmódját is. Nálunk az iparostól épen úgy, mint más pályán működ-től megvárják, hogy az elsősorban jó bruder le-

gyen, tudjon ügyesen koccintgatni s mihelyt en-nek nem embere, nem is ügyes iparos.

Ily életmód mellett aztán a munka nem fo-lyik úgy a mint kellene s ezzel együtt a vagyó-nosodásra sem lehet semmi kilátás.

Egy igen fontos oka az ipar fejletlenségének még az is, hogy nálunk sokan irtóznak az iparos-élettől s jómódu szülő ritkán adja gyermekét ezen pályára; kinek annyi módja van, az még is jobb-nak látja valamiféle urnak nevelni fel fiát, a mi-ből aztán az következik igen soknál, hogy rosszabb hivatalnok lesz, mint iparos lett volna.

Csak a legszegényebb szülők gyermekeiből kerül ki nálunk csekély kivétellel az iparos, a ki-nek körülményeinél fogva aztán vajmi nehéz lesz üzletet nyitania.

A magyar büszkeségnek legcharlatánabb fo-gása az, hogy az ipart mumusnak nézi, s rosztula-nu'ó fiát mindig azzal ijesztgeti, hogyha nem tanul mesterségre adja. Ha szavának ura lenne, talán jobb lenne a rosztul tanuló fiura nézve is felcsapni iparosnak, mert megtörténhetik, hogy erre több hivatást érez magában, mint a diák nyelvi tanula-sára. De ur hogy adná iparosnak a fiát, hisz majd ha valahogy átesik az osztályokon egyik, vagy másik uri rokon közbejárására népboldogító is le-het belőle.

Az elébb említé, hogy iparosaink rendesen a szegényebb néposztályból valók. Ebből követ-kezik az, hogy gyermekkorunkban nem tanulhat-ván annyit, mennyi ismeretet ma egy iparostól méltán megvárhatnánk: az iparosok legnagyobb-része nélkülözi a kellő műveltséget. Tekintsük szét városunkban, vajjon a jobb iparosok nem egyszersmind kellő műveltséggel bíró egyének e? Hogy mit kell ma első sorban tenni iparunk fej-lesztésére, annak elmondását a jövő száma ra ha-lasztom.

REN.

A főrendiház június 3-án d. u. 1 órakor idősb Szögyén László elnöke alatt rövid ülést tartott, melyben átvette a képviselőház üzenetét az erdő

vagy hydrogen helyett azt a pomádé illatot, mely az erdő rigót oxigénusabban regiók felé hajlja.

Pedig milyen szép lehetett az, midőn még ez-zel nyitotta meg a fótanácsos a lassu magyart:

Szót a táncnak legények! Uram Jézus se-gélj meg! Ha most tenné ezt valaki, keletkezés erre nagy sugás bugás: jaj be paraszt! Nesze!

Annak a szép völgynek mely Szemerjártól dél-nyugatra vonul, melyet látni még senki meg nem unt, a tulsó végén fekszik Erdély egyik leghirne-vebb furdóhelye: Előpatak. Csak azt szándéko-zom jelenleg erről mondani, hogy oda a furdóévd pünkösdi elsőnapján Fáyol Lajos nagykárolyi ze-netársulatával beköszöntött. Ott vendégcsalád már várta. Zamatos s valódi magyar lelkesülést keltő népdalai után olyan négyest húzott, hogy a vi-dékről szép számmal megjelent közönség csak ak-kor vette észre, hogy táncol, mikor már a „nagy balance”-ig jutott. Ekkor természetesen már nem lehetett megállni, hogy egy kis „piros, piros, pi-ros” csárdás meg egy „csingilingi” friss ne kö-vesse. —

Előpatak sok vendéget vár; a kényelem ed-digi hiányait folyton igényeznek pótolni, s ha épen „kurából” nem teszi is valaki, látogasson oda gyá-k-ran nem fogja megbánni, aztán van ott mit harapni is egy helyen azt mondja a felirat, hogy:

„Itten
mindenidő tait
jo és jutányosan
friss ételek
kaphatók,
és kitünő
Ittalok.”

Közel van az a Barassó!

Janus.

TÁRCA.

Székelyföldi apróságok.

Mikor a pünkösdi ünnepe közeledik, a csiki komámszanyok és nénémszanyok közt nagy az izgalom. Egymásnak adják az ajtókilincset a látogató szomszédnak, mert sok és felette nevezet-es dolgokat kell meghányi-vetni a Brassóba való utazásra nézve. Kik és hányan ülnek együtt, mit visz-nak az útra, mivel lepik meg a „leányukat” meg an-nak az uraságát? . . . s számtalan más fontos kér-dés felett kell döntő határozatot hozni. Végre há-rom négy nappal pünkösdi előtt megkezdődik a csiki asszonyok nagy útja, hogy felkeressék a „Barassóban” szolgáló leányait a kiket már egy kerek esztendő óta nem láttak. Valóságos asszo-nyú népvándorlás ez, száz meg száz fakónak gy-nyolt szekér szállítja tíz tizenötönként a viszontlátás öröme sörögő asszonyseregét a circumspectus „Herr Noóber”-ek híres városa felé. Sajtérlelő he-lyiségben képzeli magát, a kinek a szerencse ke-dvező fordulatá megengedi, hogy a hazaiból dél-ébedől karaván mulatóság lakomájának szemlé-lője lehessen. Két három „borító” tele kitünő tu-róval kerül elő a szeredások és általvetők büsz-séges tartalma közül s a székelő vendégteret meg-itt sem tagadja meg magát, halálisan meglesse sért-ve s szomszédasszony, ha a komámszany vissza-utá-staná „jósüvűleg kénált” elemozsiáját.

A leányoknál már jó előre képezi kizárólagos tárgyát a beszédnek az anyai látogatás, s midőn az asszonysereg megérkezik: nincs szerencsétle-nebb teremtes ezen a világon annál a leánynál, a kihez senki sem „jött bé.” Kétnapig tart a látoga-tás Ezalatt adják tudtára egymásnak anyá és le-ány egy esztendő történetét, a mire persze eunyi dó alatt nem is volna képes más, csak — asszony.

Következik a visszautazás. A megtakarított összegecske haza vándorol; kell a szülőknek. A melyik leány már begyakorolta magát eléggé a gazdasszonykodás mesterségébe, együtt távozik.

Ottthon már akadt partíe számára. Nem is számíthat férjhez menetelre a ki Brassóban nem „tanult” — Csak az a szomorú körülmény fordul elő ennél a tanólátnál, hogy némelyik nagyon is „kitanult” s az ilyet csak a szülői ház asyuma védi meg az örvényről. Az atyátlan unoka szeretettel-jes körbe jut. Szegény leány mennyit szenvedhet-tél! Mikor lesz munka adva a nép kezébe, hogy mentve legyen a lealzó helótaság keserű ke-nyerétől.

A „Herr Gevatterek,” mint ők mondják: „Die Stützen der Kultur unter den Barbaren” sok min-dennel árasztották már el a székelységet — jó részében nincs köszönet. — Csodák csodája, hogy magyar nyelvünket nem áldoztuk fel még csaho-lásuk szépségeiért. — Akaratlanul ragadt ránk még valami abból is.

Ha mások a conditio nélkül spacirozót „facérnak” nevezhették el: a szemerjai székelyek is adtak táncmulatásuknak és magának a mulató helynek „pacé” nevet, pedig nem igen volt fogal-muk sctahangversenyekről. Kibékítne a névvél maga a dolog, ha abban a páratlan szépségű szemerjai er-dőben ma is úgy látnók mulatni a nagy számmal még a szomszédokból is odaseregletteket, a mint láthatták azt atyáink.

Azt a kedves eredetiséget ma hiába keresed ott. A hol székelő szöttest remélnél látni, ott sár-gaszegélyű csipkeköntényes némbor piros Garibaldi ingujban úgy rugja a kankant, hogy a koksza fej-besújtással fenyegeti környezetét s diluvialis kéz-fejekre álló fekete glaciészatyúját a beszorult lég-ügy felduzzasztja, hogy Mongolfier bátrán vállal-kozhatott volna léggömb helyett ilyennel szállani a magasba, ha felhasználhatta volna meleg levégő

törv. javaslat tárgyában, melyben az állandó hármias bizottság bemutatja jelentését az 1878. évi közösi rendkívüli kiadások fedezéséről és az illetékhátralékok kamatlátlánának leszállításáról szóló törvényjavaslatok tárgyában, az igazítási bizottság pedig jelentést Pellegrini János grófnak kir. meghívó levele kieszikölését szorgalmazó kérvénye tárgyában. E jelentések a legközelebbi ülés napirendjére tűztek s ezzel az ülés, jegyzőkönyv hitelesítése után 1 és egynegyed órákor véget ért.

Konstantinápolyban nagy az ingerültség Aleko basa ellen a fezkérdésben tanúsított magatartása miatt, bár egyelőre legalább, alig ha lesz ez incidensnek komolyabb következménye; Obucsev tbk és Lobanov hg. kik legutóbb a szultánnal ebédelték s töle egyuttal elbucszáltak, kétségkívül megnyugtatták a szultánt. A porta köreiben különben is újból válságok látszanak fölmerülni s Kheireddin basa lemondásáról ismét sürrebben érkeznek hírek. A főnehézség, melyet a török kormány egyáltalában nem képes leküzdeni a pénzügyek. Egy bizottság tervet készít a kiadások leszállítása céljából, de Ozmán basa hadügyminiszter már előre tiltakozik a hadügyiköltségvetés redukálása ellen, kijelentvén, hogy még a hadsereg egy része hazabocsátatik is 5 és fél millió font sterlingt évi fedezetre van szüksége.

Oroszországban az ostromállapot mind nagyobb területekre terjesztik ki, az elfogatások, deportálások tömegesen folynak, de hogy a nihilista titkos bizottság tagjai elfogni sikerült volna mint már több ízben híresztelték, az nem bizonyul valószínű. A nihilisták lapjai és röpiratai most is megjelennek. Szentpétervári tudósítások szerint Gurko tábornok a fővárosból több mint 20.000 embert utasított ki csupán mert e szerencsétlenek nem voltak kellően ellátva utulevelekkel és igazolványokkal: a kiutasítottak pedig többé nem szülőhelyükre szállítottak, hanem Szibériába, melyet az orosz nép most már keserű gunnyal „Nihilistia”-nak nevezett el. A merénylő Soloviev perét e héten fogják tárgyalni s egy szentpétervári távirat arról értesít, hogy a pert igen röviden fogják elintézni, az eredményt pedig csak akkor hirdetik ki, ha az ítélet már végre lesz hajtva. Az akasztások, mint a táviratok jelentik, Kievdn is javában folynak!

A novibazári konvenció végrehajtására, mint egy eredeti konstantinápolyi távirat is jelenti, már történnek intézkedések. Ezekről a „N. W. Tblatt” a következőket jelenti: Az I. gyalog hadosztály Vécsey altábornagy parancsnokusa alatt, mely az 1. és 2. gyalogdandárból áll, elhagyja eddigi szerejei állását és mint a Novi-Bazár okkupációja rendelt csapatok első vonala a Drinához Visegrádba vonul. Mint második vonal utána megy az eddigi a IV. hadosztályhoz tartozott 39. gyalogezred, melynek ideiglenes rendeltetési helye Gora, míg a felvonulási vonal jobb szárnyát a XVIII. gyaloghadosztály 2. hegyidandára fogja képezni, mely elhagyja nevezettségét, Frcsbán fog állást foglalni.

Skobelew tábornok, a kelet-ruméliai orosz megszálló csapatok főparancsnoka Burgaszából törskarával együtt elunazott Odeszába s az orosz sereg hazaszállítása szaporán folyik, úgy hogy a kiürítés rövid idő alatt nagyrészt be lesz fejezve. Stolipin tábornok miután a kormány Aleko basának átadta, a mult hét végén Slivnoba tette át fohadiszállását s itt marad az orosz csapatok teljes elvonulásáig. Aleko basa maga kísérte a pályaudvarhoz a volt orosz kormányzót, ki itt az egybegyűlt nagy néptömeghez sajátossággal beszédet intézett, figyelmeztetvén a polgárokat, hogy a berlini szerződés sem egészen rossz ugyan, de ezentul a bolgárok, földadta lesz, hogy a szabadságot, melyet a san-stefanoi szerződés akart nekik biztosítani, kivívják; a tábornok ur különösen a milícia tisztjeit figyelmeztette, hogy az ő kötelességük lesz jövőre küdeni nemcsak saját országukért és a balgaságért, hanem általában aszlávságért, melynek feje a cár.

Egy könyomatu lapnak Ujvidékről írják, hogy különféle lapoknak többé-kevésbé azon célzatos közleményei mintha a szerb püspökök a magyar nyelvnek a népiszkolákban való köteyes tantárgyként való felvételéről szóló törvényre vonatkozólag ő felségéhez folyamodtak volna: minden tényleges alapot nélkülöz. Sem a püspökök, sem a kongresszus-bizottság nem foglalkozott ily értelemi feirattal, s ez annál kevésbé, mivel a magyar nyelv az illető egyházi és felekezeti hatóságok határozatai szerint, ugyanis már akadálytalanul felvételre a szerb népiszkolák tantárgyai közé.

A székely nemzeti muzeum ügyében.

Közelebből annyi mindenféle hírlapi tudósítás járta be az országot a Cserey Jánosné szül. Zathuretzky Emília urasszony által gyűjtött muzeumi tárgyakat 1877. március 10-én kelt Háromszék-megyei közönségéhez intézett levelében a megye nem ajánlotta fel, mely is azt ugyanazon év június hó 24-ikén tartott közgyűlésében a 160. tételszám alatt hazafias örömmel fogadta s külön átiratban meg is köszönte. Az alapítványlevél nevezetesebb pontjai következők:

1) Az alapított muzeum Székely Nemzeti Muzeum nevet viseljen.

2) Csakis Háromszék-megyében legyen elhelyezve.

3) Csik, Háromszék és Udvarhely megyék által tartassék fenn és

4) ezen megyék által választott igazgatóság által ügyeltesék fel.

5) Az alapítónak urasszony 1000 frt alapítványt teszen a maga és Akos és Gyula fiai nevében, melynek 6 1/2-át fizetni ajánlják.

6) Hogy a muzeum alapításában közreműködött Vasadi N. Gyula továbbra is mint a muzeum öre megtartatik azon 300 frt évi fizetéssel, melyet eddig ő nagyságától élvezett.

Ezen pontokat a megye elfogadván, a további teendők iránt egy javaslat készítésére bizottságot nevezett ki a főispán elnöklése alatt, melynek tagjai közt voltak többek között: a megye alispánja, Kézdí-Vásárhely és Sepsí-Sztgyörgy városok polgármesterei, Donáth József kir. törvényszéki elnök és a sepsiszentgyörgyi ref. iskola egyik gondnoka stb. Ezen bizottság javaslatát a megyei közgyűlés 1877. december 6-án elfogadta, mely szerint:

1) A muzeum a sepsí-sztgyörgyi ev. ref. kollegium egyik melléképületében helyeztessék el, mely épület átengedése iránt megkeresett az iskola gondnoksága, mely el is fogadván azt, általa jóváhagyás végett felterjesztetett a kolozsvári ev. ref. egyházi igazgató tanácsához, melynek beleegyezése 1878. őszén érkezett be.)

2) Hogy az igazgató választmány álljon Csik, Háromszék és Udvarhely megyék fő- és alispánjaiból, Udvarhely, Kézdí-Vásárhely és Sztgyörgy városok polgármestereiből, mely igazgatóság van hivatva a muzeum ügyeit vezetni és fentartásáról gondoskodni.

3) A helyiségek berendezési költsége közadkozások után szerzessék be.

4) Vasadi N. Gyula, mint a muzeum öre, 500 frt évi fizetést kapja a háromszék-megyei tanalap kamataiból, — mit a kultuszminiszterium is helybenhagyott azon hozzátétellel, hogy Vasadi N. Gy. egyelőre ideiglenes minőségben nevezetik ki.

Ezen határozatok végrehajtására részben Háromszék-megye főispánja kéretett fel, a muzeumnak átvételével pedig a megye alispánja bízott meg.

Háromszék-megye főispánja nemcsak hogy Csik és Udvarhely megyék közönségét hívta fel közreműködésre, — mit Udvarhely-megye alap hiányában megtagadott ugyan, de az igazgatóságbani részvétet halgatóság elfogadta — de egyszersmind a muzeum-helyiségek berendezési költségeinek fedezése céljából jótékony bálakat rendeztetett, melyek példát után indulva hasonló bálakat rendeztetek Baróthon, Kovásznán és Csikmegyében is. Mindezek jövedelmeként egy 7—800 forint körül, mely összeg számlájára azonnal meg is kezdetett a muzeumi termek berendezése, melyek is az ideiglenes muzeum-ör tervezeti szerint és az építészeti hivatal felülvizsgálata és költségterve szerint készítették és már ez év február havában bevezetették.

Mihelyt ez megtörtént, a megye alispánja ugyanazon hóban az átvétel végett személyesen szállt ki Imecsfalvára, de az átvételt nem eszközölhette, mert a szükséges leltározás nem volt elkészítve.

Ezután az ideiglenes muzeum-ör a helyiségekre nézve még azt kívánta, hogy az épület ablakait megnyitvassanak és táblákkal láttassanak el. Ez is végrehajtották és az alispán által felkérte az alapító urasszonyt az átadásra, azonban onnan azon választ nyerte, hogy az átadás nem történhetik meg azért, mert az ideiglenes muzeum-ör Pestre utazott Akos fiával.

Május hóban újra felkérte ő nagysága, de ekkor „Székely Nemzeti Muzeum” címmel, számozva (tehát hivatalos formában!) azon választ adta, miszerint a „muzeum átvételére a székely nemzeti gyűlés Pesten tartott határozata szerint annak bizottsága fog megjelenni, melynek valószínűleg az alispán is tagja lesz.” Az alapító urnó ezen választ az alispán felterjesztette a megye főispánjához ki előtt ezen ügy jelenben áll. — Köztudomásulag azonban a muzeum költöztetése kezdetét vette, mert május 10-én több láda szállított Sepsí-Szentgyörgyre a muzeum helyiségebe, — melynek kulcsait is az illető ör magához vette.

Ennyiben áll a székely nemzeti muzeum ügye, mit választmányunk is kellő figyelemmel kísért és csak sajnálni tudja, hogy avatlan egyének, rossz akaratú, vagy önérdék hajhászó téves közlések nyomán a tényállással merőben ellenkező irányban kívánják a közönséget vezetni s ez által kompromittálni egy olyan megvétel, mely nemzeti életének teljes öntudatával bír és azért minden időben helyt is áll, és mely érzület kifejezésének bizonyítékaként az itten megjelenő „Háromszék” című lap erre vonatkozó cikkei tisztelettel mellékeljük.

Visszatetszéssel fogadtatt azért a megyei általános közvélemény által nemcsak a fennemlített hírlapi vádaskodások — de azon hír is, hogy „egy Pesten tartott székely nemzeti gyűlés” léteznék, mely hírek „hivatalos” bélyeget adott, vagy legalább kívánt adni a fennebb említett levél is.

Jelenben is meglepett a tek központi választmány leirata, mely szerint a „székely képviselők” lépést kívánnak tenni ez ügyben kultuszminiszter ur ó excellenciájánál; de mely céltzatokkal ezen megyének itthon megfordult képviselői — ugylátszik — értesítve nem voltak, mert arról semmit nem is tudnak.

Mindazonáltal megnyugvással fogadtuk a tek. központi választmány leiratait, melyből kitetszik az hogy saját közegei után kíván magának mindekelőt felvilágosítást szerezni az ügynek valódi áll pota felől s mely egyszersmind hazafias bizottsíték is nekünk az iránt, hogy az ügy valóságban azon irányban fog vezetett, mely úgy a székely nemzeti méltóságának, mint Háromszék-megye közérzetének és a nagylelkű alapítónak kívánságának fog megfelelni.

Néztünk szerint a magas kormánytól a muzeum gyarapítására volna szükséges bizonyos evi általányt kieszikölölni, mert erre még semmi alappal nem bír, az egyebekre nézve pedig teljes megnyugvással várando be a felügyelő bizottságnak működése, mely oly férfiakból áll, kik úgy értelemmel, mint hazafiasággal bírnak, hogy a székely nemzeti muzeum ügyét előre vigyék és azt felügyeljék.

Melyek után maradtunk Sepsí-Szentgyörgyön, 1879. június 5-én tartott választmányi üléssel a tek. közp. választmány hazafias szolgálai: Horvát László, Tarcvai Endre, választmányi elnök. választmányi jegyző. Kúnle József, Veres György, bizottsági tag. bizottsági tag.

Az iparos ifjuság vándorgyűlése.

Az országos iparos-ifjusági egyletek vándorgyűlése e hó 2-án tartott meg Székesszeváron.

E gyűlésen harminckét iparos ifjusági egylet volt képviselve, összesen százhusz egyennel! azonkívül az ország minden vidékéről számos iparbarát s kiállítási vendég volt jelen. A veszprémi és békéscsabai iparos ifjusági egyletek zászlóval és jelvényekkel jöttek. Mind e tagok nem csekély élenkséget kölcsönöztek az ünnepek alatt különben is mozgalmas városnak. Vasárnap reggel a sz. fehérvári egylet, mint a mely az országos gyűlést rendezé, az indóházban fogadta az érkező vendégeket s zenezőval bekísérte őket a városba. Este ismerkedési ünnep volt az egylet helyiségében.

Pünkösd hétfőjén reggel 8 órákor az iparos kongresszus oda érkezett tagjait fogadták a pályaudvarban, kiket Rainiss Mátyás egyleti elnök üdvözlő beszéddel fogadott. Utána gróf Zichy Jenő, a kiállítási végrehajtó bizottsága nevében üdvözölte a vendégeket.

Ezek közül Ráth Károly kongresszusi elnök meglepő hangon köszönte meg a szives fogadtatást s ki emelte a kongresszus nagy horderejét a kiállításra nézve. A kongresszusi tagok egy része megtekinté a kiállítást, másik része az iparos-ifjakkal a városba ment az egyleti helyiségekbe.

A gyűlés 10 órákor kezdődött a városház nagytermében. Itt meglete t gróf Zichy Jenő is, kit a jelen voltak viharos éljenzéssel fogadtak. Az ülés következőleg alakult meg. Elnök: Ráth Károly, alelnök: Rainer Ferenc (Szeged) Benkő István (Veszprém), jegyzők: Kubinyi Zsigmond, Lauer Károly, Grünwald József és Vida Pál. Háznapok: Takó Ferenc és Rainiss Mátyás.

Ráth Károly elnök megnyitó beszédében lelkes szavakkal buzditá az ifjakat a munkásságra s utalt a mostani kiállítási rendkívüli sikerére, mint a mely ép az iparos világ törekvésének dicséretes és fényes eredménye. Ezzel kapcsolatban kiemelte gróf Zichy Jenő nagy érdemeit, melyeket a kiállítási létesítése által az iparosoknál szerzett s ezek nevében köszönetet mondott nekik.

Erre Gelléri Mór előadó felolvasá a szegedi vezéregylet jelentését. A program egy pontjának tárgyalása alkalmával a következő határozatok hozta a gyűlés: 1. A betegsegélyezési szervezet szabályozásánál azon nézet jutott érvényre hogy a ki három hónapig tagja az iparos egyletnek: nyolcz napi ápolásra tarthat igényt; 2. a gyűlés életbeléptet uti segélyt; 3. minden egyletnek három szavazata áll rendelkezésre egy-egy gyűlésen; 4. a legközelebbi vándorgyűlése 1881-ben, Debrecen városában tartassék 5. közzönet szavaztassék Ráth Károly vándorgyűlési elnöknek Rainiss Mátyás a székesfehérvári iparos ifjusági egylet elnökének, gróf Zichy Jenőnek, Gelléri Mórnak és (külön küldöttség által) Havranek József polgármesternek.

Délben a vándorgyűlés a Vörösmarty-körben bankettet tartott. Jelen voltak gróf Zichy Jenő és Ráth Károly is. Az első felköszöntőt Benkő István mondá király ó Felségére: utána gróf Zichy Jenő a királyasszonyt s Rudolf főherceget életé:

Pribék Antal József főhercegeért, Lessis Miska gr. Zichy Jenőért, a kiállítási elnök Ráth Károlyért s Grünwald József (debreceni hírlapíró) Zichy Jenő és Károlyi Pista grófokért. A társaság a legjobb hangulatban oszlott szét.

A székesfehérvári kiállítás.

— Junius 4.

Dacára a szeles, kellemetlen időnek a látogatás ma is nagy mérveket öltött. Már a reggeli vonatok megérkezése után a főpületek érdekesebb terméi zsufolva voltak. A budapesti állami tanítónőképződe növendékei számára névze mintegy 80-an — második vonattal megérkeztek és igazgatónőjük, valamint több tanítónő vezetése mellett csoportonként indultak a kiállítás megismerésére. A magyarországi gazdászintézet növendékei is testületileg érkeztek meg a kiállítás tanulmányozására. A kesztelyi gazdasági intézet növendékei három tourban érkeznek a kiállításra. Az első tour — harmincan — holnap reggel érkezik ide.

Az előmunkáló jury legtöbb tagja ma megérkezett. Zichy, Szvetenay, Keleti Károly, Havranek, Lederer, Boné, Hollán tábornok és több, mint e bizottság tagjai, ma tanácskoztak és megállapították az egyes csoportokra eső kiutest megnevezését és minőségét. A bíráló bizottság holnap reggel 10 órakor alakul meg a jury-pavillonban. A XIV. csoportba mint bíráló utolag Rainer Ferenc választott meg Szegedről. A többi fő- és alcsoportok teljesen komplettek, a mennyiben a végrehajtó bizottság a juryból leköszönt szakferfiak helyét alkalmasan pótolja.

Az osztrák kormány küldötte: Kaltenegger cs. kir. tanácsos ma ide érkezett. A kiállítás megtekintése után egy nyilatkozott, hogy sokkal többet látott, mint iparunktól várni lehetett. Általában meglegedettnek látszott. A helybeli vasúti pénztárnok eilen a közönség részéről számos panasza hangzik. A közönséggel szemben durva bánásmódot tanúsító hivatalnok ellen illetékes helyen feljelentés történt.

A jury-pavillonban ma délután 3 órakor Lukácsy Sándor felhívására a hazai kertipar érdekléti tanácskozmányt tartottak egy országos kertészeti egyesület alakítása tárgyában. A miniszteriumhoz felterjesztették, de módosítás végett visszaküldött szabályok megvitatottak és az egyesület megalakulása érdekében a kezdeményező elhatározás meghozatott. A gyűlés Lukácsy Sándort kérte fel az ideiglenes szervezési teendők teljesítésére.

SZINÉSZET.

Kézdi-Vásárhelytől 1879. jun. 4-én.

Szombaton (máj 31.) „Niniss“ énekes bohózat, meglehetősen gyérközönség előtt adatott. Magára a darabra nézve az a szerény észrevételünk van, hogy — nem Vásárhelyre való. Ezen állítás indoklása azok előtt, kik viszonyainkat ismerik, úgy hiszem fölösleges. — Szerepeiket helyes felfogással és ügyes alakítással játszták; Zádor Zoltán (Gregoir, furdetó), Benkő Jólán (grófnő), Kazalický (Anatol) és még tán Komáromy (Korniszky gróf). Ez utóbbinak arcjátekával azonban nem vagyunk egészen kibékülve. Az énekek is elég csinosak és élvezhetők voltak.

Vasárnap (junius 1.) „Dobó Katica“ történeti népszínmű, Tóth Kálmántól. — A címszerepet (Dobó Katica) Benkő Jólán játszotta elég sikerülten; tőle azonban többet vártunk volna. Úgy látszott, hogy nem találja magát teljesen bele szerepébe. Kazalický (Dobó) szépen játszott, de ellene is van ezúttal kifogásunk, s ez az, hogy sokkal fiatalabbnak volt maszkírozva, mint kellett volna, s mint minő Dobó a valóságban volt. Egy csepp hajlandóságot sem éreztünk elhinni, hogy az a fiatal, daliás alak atyja lehetne Katicának, annál kevésbé, minthogy az akkori mozgalmak idők és terhes honfi gondok korán megöszihették az igaz hazafiak fejét. Szathmáry (Balassa Bálint) igen jó alak volt és csinosan játszott. Komáromy (Homónai uram) kifogástalan volt kulcsfordozójával, Sebestyén gazdával (Zádor Zoltánal) együtt. A főszereplők közül leggyarababb volt Morvay (Hegedűs) főleg azon jelenetében, midőn árulási terve megfűszül, Homonnay uram által kényszerítették, hogy a vár ablakán kiugorjék. E salto mortalehoz is csak oly arcot vág, mint ha valami egyszerű gimnastikailag figurát akarna produkálni. Eltekintve ettől az előadás általában igen jól sikerült, s a melék alakok is jól viselték magukat. A szép számú közönség részéről elismerésben nem is volt hiány.

Hétfőn (junius 2.) Csepreghy Ferenc népszínműve a „Sárga csikó“ adatott szintén szép számú közönség előtt. Leszámitva egyárrá hibát, az eddigi előadások között ez a legsi-

kerütebbek egyike volt. Ugy látszik, Sztpa ur társulatának a népszínművek mind igen jól sikerülnek. K. Nagy Róza (Bakay András leánya. Erzsike) szívvel-lélekkel játszott, talán éppen az volt a baj, hogy nagyon „akart.“ Nekünk legalább az a nézetünk, miszerint ha nem „akart“ volna oly nagyon, az iró által festett Erzsikét több természetességgel és hűséggel adta volna. Dalai — egynek kivételével — elég jól sikerültek s meg is újráztattak. Csak az kár, hogy ének közben olyan furcsán, s éppenséggel nem egy szerény falusi leányhoz illőleg kancsingat a közönségre. Atyja Bakay András uram (Komlosy) igen jó szinpadí alak; kár hogy a monoton hanghordozás, merev magatartás és szegletes modulátok tellé elválhatlanoknak látszanak. — Dicsőretekkel kell azonban megemlékeznünk Kiss Páltól (Csorba Laci), a kin igen meglátszott, hogy szerepének tanulmányozására, nagy gondot fordított. Énekei is tetszetek kivált a „Befűtő az utat a hó.“ Kis Pista még fiatal, kezdő színész, de már is elmerjük róla mondani, hogy van benne tehetség, s hogy szorgalmas tanulmányozás mellett, főleg a népszínművekben még sokra viheti. Szathmáry, mint „Icig“, a közönséget folytonos derűltséggel tartotta. Kár, hogy a remekül sikerült zsidó hanghordozáshoz az orrának is nem kölcsönözött egy kissé keletesebb jellegűt. Kazalický, Csorba Márton csikos gazda szerepében igen érdekes jelenség volt, akár játékát, akár maszkjait tekintve. Előbbi igen érzelmen teljes, átgondolt, utóbbi pedig szerepével, teljesen összhangzó is sikerült volt. Nézetünk szerint csak azt nem cselekedte helyesen, hogy utolsó jelenetében Bakay urammal a pusztabíró és fia jelenléte dacára — a kiknek pedig mit sem szabad az egészről tudni — oly túlságos hangosan értekezett, mondhattam deklamálta, a helyet, hogy elfojtott hangon beszélt volna. Ami Komáromit és Norvayt illeti, előbbi elég jó pusztabíró, utóbbi pedig türethető „kamasz“ (Peti) volt. Végül nem szabad megfeledkeznünk Zádorról (csárdás gazda a „Hólyagosban“), ki — ugy látszik — igen tehetséges tagja a társulatnak, s szerepeiben ügyességet, gyakorlatosságot tanúsít. Ugy szintén Sztpánéről sem, aki mint „Csorba Mártontól“ egészen jól bele találta magát szerepébe. A mellékszereplők is kivétel nélkül meglátták helyeiket.

Ismételtén mondhatjuk, hogy Sztpa urhoz kötött várakozásunkban nem csalódtunk, miért is méltán ajánljuk öt és derek, jól szervezett társulatát közönségünk szíves figyelmébe.

Pattantyus.

KÜLÖNFELÉK

— Földmívelés. ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter által állandó gazd. tudósítói tisztelt megbiztattak: Fogarasmegye területére: az érpási, fogarasi és sárkányi járásban Lázár Jakab és a törösvári járásban Metian Traján.

— Udvarhelymegye! házi ipar és ipari oktatást terjesztő egylet alapszabályai, a magyar királyi belügyminiszterium által, folyó évi 23,335. szám alatt, a bemutatási záradékkal ellátattak.

— A brassó k. vásárhelyi vonalon közlekedő hetenként négyzeri mallepostajárattal mellett fennálló hetenként háromszori egyfogatu különcpostajárattal helyett f. hó 15-étől kezdve hetenként háromszori kétfogatu Carliopostajárattal rendeztetik be, mely kocsi postai küldeményeket is fog közvetíteni. Mi ezennel köztes tudomás hozatik. Nagy-Szeben, 1879. junius hó 3. án. A m. kir. postaigazgató FOLÉRT.

— A nőegylet f. hó 8-án tartandó majálisára a piacon 3 kocsi fog állani a közönség rendelkezésére. Ezen kocsi 20 kr. díj mellett szállítják részt venni szándékozókat a majális helyiségéhez.

A helybeli önkéntes tűzoltó egylet igazgató választásán f. hó 5-én tartott gyűlésén vizsgáló alát vette az ugyanezen hó 2-én rendezett majálisról, a rendezőség által benyújtott számadást, mely szerint az összes bevétel 113 frt 80 kr. kiadás 39 frt 50 kr., maradt 74 frt. 30 kr. Miután előre megállapított belépti díj nem volt, hanem a jelzett összeg a rendezők által kibocsátott aláírási ivenk gyűjtetett össze, ezen kimutatás azon megfigyással adatott át a titkárnak, hogy az adakozók nevei közöltessenek e lap hasábjain, hogy egyenként meggyőződhesse, miszerint az egyes adományok lelkiismeretesen feljegyeztek: Jancsó Albert és Fábán György gyűjtő és Császár Domokosné, Gyárfás Sámuelné, Nagy József, Tóth István, Rákosi János Blaskó József, Kis Áron, Kreicher Péter, Molnár Sámuel, Molnár Sámuelné, Kosztján Győző, Bartha Bónián, Kovács Bálint, Bogdán Emil, Bogdán Arthur, Császár Sándor, Kupferstich József, Matsek Ferencné, Fábán Györgyné, Balog György, Zajzon Károly, Bálint Károly, Bogdán Istvánné, Bogdán Andrásné, Berkeci Jánosné, Fülöp Jánosné, János Miklós, Kovács Bálint, (Kovács) Tankó János, Egilmayer Adolf, Szilágyi Ferenc, Fogolyán Lukács, Benedek János, Bikfalvi Ferenc, Nagy Károlyné, Benkő Jánosné, Szász Izák, Kőrösi Károly, Schwartz Frigyes 1—1 frt. Bene József 60 kr. Sas Miklós né Kis Jánosné 60—60 kr. Potocky Manó, Bikfalvi István, Kereszt Sándor, Udvari Károly, Kiss Ödön, Geier (örörmester), Binder Márton, Platsintár Lukács, Csákány Sándor, Cseh Ferenc, Fogolyán

Lukács, Izsák Miklós, Deák A., Nagy Elekné, Patkai Aronné, Kafka Józsefné, Sequenz Gáspár, Sequenz Gáspárné, Antalí Elek, Bene Józsefné, Klein Bónián, Márkos Bálint, Molnár Lajos, Molnár Lajosné, Császár József, László Károly, Szigeti Sándor, Ruzs Róza, Jabab János, Császár Ferenc, Kovács István, Kovács Istvánné, Szabó Dávid, Beteg Bálint, Künle Teréz k. a., Müller Emilia, Ferenci Ferencné, ifj. Császár Bálintné 50—50 kr. Teleki Károlyné, Gyárfás András, Domokos Albert, Farkas András, Jakab Jánosné, Bedeházi Dávid 40—40 kr. Teleki Károly, Gyárfás Andrásné, Kereszt Dénésné, Karácson Ferenc, Szinte Ignác, Szabó Dávidné, Erős János, László Károlyné, Elcner Ida, Gyárfás József, Gyárfás Sándor, Nagy Miklós, Hmar Ferenc, Cintos Józsefné 30—30 kr. Szabó Dávid, Biró Mihály, N. György, Szablik Ferenc, Kocsis Károly, Jakab kőfaragó, Szilvester Lajos, Borbély Mihály, Domokos Sámuelné, Szántó, Koszti, Gsárfás Sándor, Kósa József, Kofron Ferenc, Vetési József, Lasanci, Kovács A. Veres Róza, Gyárfás Klára, Gyárfás Jula, Kurmesz Kata, Császár Lajos, Kósa Elek, Hidvégi György, Mihály József, Nagy Sára, Benovics Antal 20—20 Márkus Sándor 12 kr. Kovács Sándor 13 kr. Künle Tivadar 15 kr. Mentovics Ferenc, Kozma István, Szentgyörgyi Miklós, Barabás Lászlóné, Koszti Izra, Nagy Mihály, Szablik Ferencné, Molnár János, Mezei Jula, Botos Elek, Király Józsefné, Tüzes István, Lepedus György, Gác Mihályné, Tóth Bálintné, Dánér Bálintné, Bernstein Samu 10—10 kr. Kozma Lajos 3 kr. Pösl Ede 5 kr. Lőrinc Lajosné 5 kr. Borbély József 8 kr. Budai Jánosné 4 kr. Csákány Dénésné 5 kr. Játékból bejött 78 kr. Váncsa György ivén: Kelemen Lajos, Benedek János 5—5 frt. id. Császár Bálint 2 frt. Mr. Szász Károly, Beteg Bálint, Vársármelyi Sámuel, János Dávid, Jancsó Albertné, Bikfalvi Ferenc, Gyárfás Lajos főjegyző 1—1 frt. Kovács Gábor 50 kr. Bartos Domokos 40 kr. Bikfalvi Róza 20 kr. Benedek János ur Ivén: Dr. Albu Mózes ügyvéd 5 frt. Sükösd Tamás, Mihály Elek, Kozma János, Nagy István, Sára Tamás, Gál Antal, Adler Henrik, Kis Dénés, Császár Domokos, Csutak János és neje 1—1 frt. Salati Andrá 70 kr. — Kelemen Imre, Györbíró Ferenc, Antal Dénés 50—50 kr. Svovoda János 30 kr. Az elősorolt fontos jegyzék, s egyszersmind a rendezőség fáradszatos munkásságáért jegyzőkönyvileg köszönet szavazzatik. Az igazgató választmány megbizatásából kiadta. Bene József, titkár.

— Hymen. Erdélyi Károly, a kézdí-vásárhelyi felső népiskola igazgatója e hó 5-én tartotta esküvőjét Nagy Mária urhölgygyel. Áldást kívánunk e művelt pár életére.

— Tisza Kálmán az utolsó padban. Tegnapelőtt délután a budapesti jogi egyetemem híre támaft, hogy Tisza Kálmán az első számú tantáremben hallgatja a jogtudomány vizsgálatát. Valóban ott ült az utolsó padban, simogatva sz szakállát, hallgatta, mennyit tud a fia, a ki már két közönséges hallgatóval — izzadtott.

— Negesvárt a mult héten egy ház kijavításánál foglalkozó munkást egy bsdült fal agyonütött, egy más munkást pedig veszélyesen megsebesített.

— Déráról jelentik, hogy ott pünkösöd első napján délután 5 óra körül valóságos felhőszakadás volt, mely egy egész óráig tartott. Az apró patakok mind kiöntöttek s a környéken sok kárt okoztak. Jég is esett azonban a növényzetben szembevető kár nincs. Hétfőn virradóra Déván ismét nagyízvatar, menydörgés és eső volt.

— Földművelés. A bonyhái határban, mint a „Somogy“ írja, egy több holdra menő földterület oly mélyre lesüllyedt, hogy 4—5 öl magas fáknak csak a koronája látszik ki a földből.

— Miletics leányát a király igen kegyelmesen fogadta s bécsi lapok szerint kiállítás van arra hogy Miletics közelebb kegyelmet nyer.

— Soldosné Nyiregyháza nagyszerű fogadtásban akarják részesíteni. Mint az ottani lap írja a fogadtatásra nézve a következő megállapodás történt: Egy négy (vagy 10) tagu küldöttség Debrecenbe megy a művészno elé s ott adja át a város legelső üdvözlését. A nyiregyházi pályaudvart földszintű lobogókkal és a művésznot rövid beszéddel fogadják. A „közönség“ a művészno elébe megy s 40—50 hintón és kocsin bekiséri a városba, hol Soldosné egyik uri ház vendége lesz. Megérkezése estén éjjeli zene. Másnap diszebed és diszvacsora Sóstón. A színház helyárait Soldosné vendégzsereplése alatt jelentékenyen fölemelik: egy, páholy négy elé adásra, 40 frt. A bérletjegyeken Soldosné legújabb arcképe lesz látható, hogy a közönségnek e nevezetes napokból állandó emléke maradjon. Mindezt a „vidéki nemesség“ 12 tagból álló választmánya intézi, mely „Soldosné-enquete“ címen tartja üléseit Nyiregyháza. Soldosné junius 11. 12. 14. és 15-dikén lép föl Csóka Sándor társulatánál mely már régebben Nyiregyháza szerepel.

— Csodás eset. Az endrődi határhoz tartozó csülki pusztán egy 24 méter hosszú épület pitvárai ban mult hó 22-én többen voltak! juhászok, velők egy 10 éves fiú és egy eb. A fiú, a ki mint egy 2 méternyre volt, a többtől, egyszerre villám érte s fél fejétől lefele, haját és fület, majd a melét a rajta levő ruhát belől megpörgölte. Egy és

fél óráig volt a fiu elalélva, ezután életre jött, de eszméletre csak sokára. Másnap midőn a községi tisztviselő orvos is megvizsgálta, már nem volt semmi baja. Nem emlékszik rá, mi és hogyan történt vele. Az ebet is érte a villám, de az meg is dőglött. Az egész épület porrá égett.

— **Új barlang.** Nagyvárádon a Püspök- és Felix-füredtől alig háromnegyed órai távolságra a premotrei rend birtokán egy gyaníthatólag térs-barlangot fedeztek fel kööntás közben, melynek még csak nyílása ismeretes. A tett vizsgálódási kísérletekből az derül ki, hogy a föld mélyében 35 öltre lehet haladni, míg a leeresztett kőtel talajra talál; s mint a jelekből ítélni lehet, a barlang csepőképződményeket tartalmaz. E felfedezés a két fürdő jövőjére nézve is igen fontos eseményül szolgálhat, mert ha igen kevés költséggel a barlangnak bejárás nyitattának, az a legkelembőbb kirándulási helyül szolgálhatna a fürdővendégeknek. A barlangot legközelebb megvizsgálják.

— **Elnyelte a hamis pénz.** Friedmann Jakab, mesterségénél fogva timár, a városligeti tüzitőren egy kofától szent János kenyeret vásárolt. A kofa csak aztán vette észre, hogy hamis egyforintosból adott vissza. A midőn Friedmann már eltávozott. A megcsalt asszony lármájára még a tettest uton érték, de az összecsdődülés közben a nála levő hamis bankókat elnyelte. A mire Beiml rendőrbiztos a színlelőre jött, nála csupán 25 ft bankó találtatott. Természetes, hogy most már ő adja ki magát megcsalottnak, mert a rendőrség elé állítva, azt monja, hogy nála több hamis pénz nem volt és azt ő is úgy kapta. Az ügyesség elé állítatik.

— **Az endródi határhoz tartozó egyik pusztán m. hó végén a juhászok a nagy zivatartól elől egy nagyobb épület pitvarába menekültek. Egyszerre a villám közéjük ütött. Epen a pitvar közepén álló kis fiut érte s rajta végigszaladt, megpörösölve ruháját haját füleit és két karját. A kis fiu elbukott s mindenkori holtan hitt. De mily nagy volt a meglepetés, mikor másfél óra letelte után a gyerekek felnyitotta szemeit és talpraállott. Azóta nincs semmi baja, de sőt nem is emlékszik semmire vissza.**

— **Mai számunkból a „Senki gyermeke” című elbeszélés vége térszűke miatt kimaradt.**

Érték- és váltó-árjolyam a bécsi cs. kir. nyilvadás tözsdén június 6.

Magyar aranyjárdék	95.20
" kincstári utalványok I. kibocsátás	—
" földterhermentesítési kötvény	118.50
" II.	119.25
" keleti vasut II. kibocs. államkötv.	84.25
" " 1876. évi államkötv.	75.—
" vasuti kölcsön kötvény	111.25
Temesvári " " "	55.83
Erdélyi " " "	77.95
Osztrák egys. államadósság papírban	68.10
Szólódézmaváltási ezüstben	87.—
" aranyjárdék	70.10
1860. államsorsjegy	79.60
Osztrák nemzeti bankrészvény	127.—
" hitelintézeti	83.—
Magyar hitelbank	207.50
Ezüst	252.25
Cs. kir. arany	5.48
Napoleon d'or	9.20
Német birodalmi márka	57.—
London	117.—

Felelős szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Háromszéken Kilyénbe 200 hnyi szántó és kaszáló gazdasági udvarral haszonbérbe vagy részben mivélésre több évre kiadó.

Értekezhetni tulajdonos Székely 3—3 Gergelylyel.

Hirdetmény.

Alólírott a t. közönségnek tudomására hozza, hogy egy csinosan kiállított temetkezési

gyászokcsit

rendezett be több rendbeli díszítékekkel, melyre a nagyérdemű közönség figyelmét tisztelettel felhívja.

Továbbá tudatja, hogy egész temetéseket is elvállal jutányos áron Kézdí-Vásárhelyt.

2—3 Györbírő Lajosné.

Cséplő gépeket

1, 2, 3 és 4 igéserőre berendezve, szalmarázával rostával és tisztító készülékkel, faállványon vagy egészen vasból, a legújabb szerkezet szerint, Budapestről vagy Bécsből olcsón és bérmentesen szállít és a szolid kivitelért felelősséget vállal

Ph. Mayfarth & Comp. majnai
Frankfurtban.

Szolid és értelmes agensek felfogadhatnak 5—

Sz. 1445/879.

Pályázati hirdetés.

Brassómegey alvidéki járás szolgabírája részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint P r á z s m á r (Tartlau) nagyközségben az eddigi főjegyző Gross Lőrinc nyugdíjaztatása által a főjegyzői állomás üresedésbe jött.

Ezen, esetleg az aljegyzői állomás betöltése iránt, a pályázat ezennel kihirdettetik.

A főjegyzői állomásra a következő rendszerített illetmények vannak összekötve:

évi fizetés	475 ft — kr.
évi pótlék	200 ft — kr.
évi lakbór	50 ft — kr.

összesen 725 ft 0. é.

Az aljegyzői állomással össze van kötve:

évi fizetés	400 ft — kr.
évi lakbór	50 ft — kr.

összesen 450 ft 0. é.

Magán felek számára készített munkálatokért az illető jegyző a fennálló szabályok szerint díjaztatik.

Pályázni kívánók, kellően felszerelt folyamodványukat f. hó 28-án d. u. 6 óráig alólírtóhoz beadják.

Eöldvárt, 1879. június hó 5-én.

Pildner Ferenc,
szolgabíró.

1—2

ÉRTESÍTÉS.

Tudatni kívánom a nagyérdemű közönséggel, hogy nálam kész férfi-íngék kaphatók a legjobb minőségben az alábbi árak mellett:

Chiffon ingek	1 ft 20 krtól 2 ft 20 krig.
Oxford	1, 20, 2, —
Karton	1, 30, 1, 60

Tisztelettel értesítem egyszersmind a t. közönségét, miszerint megrendelések után készítek tartós munkával a legrovidebb idő alatt női ingeket, kötényeket és minden néven nevezendő fehérneműket a lehető legjutányosabb árban.

Vidéki megrendeléseket elfogadok s minta után pontosan teljesítek.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlván, maradtam tisztelettel K.-Vásárhelyt, 1879. június 3.

1—4

Csutak Lászlóné
lakásom a Szócs Mihály-féle házban a piacszoron

Umrath és társa Prágában,
gazdasági gépgyárakok ajánlják solid kivitel, nagy munkaképesség és tiszta cséplés által előnyösen ismert specialitásaikat:

Kézi- és vonó erőre berendezett cséplő gépekben,

1—8 ló- vagy ökörerőre berendezve, szállítható vagy álló minőségben. Továbbá különböző nagyságban gyártunk szilárd szerkezetű

Tisztító-malmokat, szecskavágókat, daramalmokat stb.

Illusztrált árjegyzékeket minden nyelven bérmentesen küldünk. 11—20

Szépség!!

A arcszín fiatal üdésége!

Felülmulhatlan és nélkülözhetetlen szappannak bizonyult be és általánosan elismertétt hölgyek és urak által a kitűnő párisi Dr. LEJOSSE-féle

SAVON RAVISANTE

ez a legjobb és leghírnevesebb mosdószappan a világon; a ki egyszer megkíséretté, az soha többé nem használ más szappant.

A hatás biztosítottatik.

— Egy darab ára 50 kr. —

Felülmulhatlan bőrszépítő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve a hivatalosan megvizsgált, kitűnő ártalmatlan valód

Ravissante

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Ezen világhírű bőrtisztító szer valamennyi szépségítő szer között leghíresebb és leghatásosabbnak bizonyult szeplők, napégés, rezesség, sárga foltok, valamint minden bőrtisztatlanság biztos eltávolítására.

A RAVISANTE az arcszínnek feltűnően szép halvány rózsaszínű, bársónyszerű fiatal üdéséget ad, a bőrt és kezeket vakító fehérségüvé és gyöngéddé teszi, hűsítő és felüdítőleg hat s gyöngéd bőrt szerez, a legkésőbbi öregségig

Buda pesten valódi minőségben kapható. Török József gyógyszerész úrnál királyutca 7. szám. Sepsí-Syentgyörgyön Ötves Pál és Betegh Bálint urak gyógyszerüzarában.

Központi szétküldési raktár: Schwarc Henrik-nél, (Budapest, muzeum-körut 41. sz.) 44—50

Bécsi árucikkek legolcsóbb gyáriárban

a most nagyon divatozó vászon NŐI KÉSZRUHÁK, u. m: tamborirozott, finom vászon ruhakelméből készült és jól varrott

női slafrokok

darabja 2 ft 50 kr. Kimenő kész ruhák nagyon szép k o s z t ü n ö k, elegáns díszítéssel darabja 5, 6, 7 és 8 trt. KÉSZ FÉFI ÍNGEK, fehérök vagy színesek különös finom kelméből és legjobban varva, darabja 2 ft. Megrendeléseknél a nyakbőség szükségeltetik. Ezen gyári árban számított ruhaneműk utánvétel mellett megrendelhetők

Olysay Gabányi Sándornál Bécsben Schmalzheffgasse Nr. 14.

3—7